

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kossuth-utca 155. szám, Gergely-féle házban,
hova minden, a lap szellemi és anyagi részét illető köz-
lemények intézendők és minden díjak fizetendők.

A hazamegyei nemzeti párt hivatalos közlönye.
Megjelenik minden vasárnap és esütőkön.
Feljels szerkesztő és kiadótulajdonos:
Dr. MOLNÁR GYULA.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt.
50 kr. — Egy óra 85 kr.
Egyes szám ára 10 kr., a vasárnapi szám 15 kr.

Előfizetési felhívás

„Zombor és Vidéke“

XV. évfolyamának
3-ik évnegyedére.

Fölkérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadást szenvedjen.

Hazaftias tisztelettel

„Zombor és Vidéke“
kiadóhivatala.

Fény és árnyképek.

Mint mindenütt a világon, a jelen fényes millennáris ünnepélyek, a ragyogó felvonulások, és az egész vakító fény mellett megjelenik az árnyék is, melyről a ma ünnepi mámorában ne feledkezzünk meg. Nem szükséges a pesszimista legsötétebb szemüvegét feltennünk, — ha e millennáris derűben a borút meg akarják látni, — melyet naponta megláthatunk mi, az ország lakói, de a melyet nem vesznek észre a gyorsan, felületlesen szemlélődő, s a hozzánk rövid időre becsődült idegenek. Először is vagyoniilag olyan gazdag-e ezen ország valóban, mint a milyennek fényes banderiumaival, páratlan kiállításával, és ezer egy évi látványosságaival magát a külföldnek bemutatta?

Valóban oly kulturáram vagyunk-e, általános műveltségben, nevelésben, a művészet, tudomány és a szellemi életnek sokféle vívmányaival, mint milyennek magunkat hisszük, és mint milyennek kiállításunk után ítélve, a külföld ismer?

Végre a mi nemzeti önére-

tünknek mindeddig főtenyezője volt: élvezzük-e mindenütt azon szabadon fejlődő, és mozgó közéletet a parlamentben, és az alkotmány minden intézményeiben, mely személy- és osztálykülönbség nélkül mindenütt megőrzi a magán és közérdeket? — és azon fényes épület, a Dunapartján, az országház a maga pompájában valódi jelképe köz- és magán szabadságunknak?

Suttogva válaszoljuk erre magunk között azt: bizony a főváros fényes és szemképrázató képének sok árnya van, mit mi legjobban, gyakorlati életben működők, tudunk és érzünk kiket a mindennapi élet erről meggyőz.

Tudjuk például, hogy a nyugati népek, a kik nem ugyan keleti pompában, hanem egyszerű szalon ruhában ülnek meg nemzeti ünnepélyeiket, hasonlíthatatlanul gazdagabbak nálunk, a kiknek főjövédelmét az annyira megterhelt földmívelés képezi és hogy éppen tulhajtó, és vesztünkre vezető fényűzési hajlamunk miatt éppen a millennáris ünnepély, lehet s lesz is sok családban vagyona sülyedése miatt emlékeztessé. Ott van az országos költségvetés szomorú képe, a hol végesség küzdnek a névleges számbeli deficit ellen, — de valóban mégis csak deficitet mutat ki azon nyomoruságos csekély összeg miatt, melyet évente kulturánkra költünk.

Mi államadossági kamataink fejében évente 30 millióval többet költünk Ausztriánál, és így azt az összeget elvonjuk kulturális célainktól, és a kisebb nyugati, de még keleti államok is megcsüggyenitenek bennünket magas kulturális kiadásaikkal.

Közhivatalainknál jobbadán a protekció a főtenyező, az illetők előléptetése körül, és csak másod sorban jön figyelembe a szolgálati idő és az arra való képesség. Azok azután meg is sanylik ezen sajnos

rendszer következtét; — fegyelmen kívül ügymenet, az ügyek vég nélküli elodázása, a jogkereső felek elégtelensége stb. a következménye ennek sok hivatalnál.

Maga parlamenti életünk ma-holnap paródiája lesz az érdekelte, és érdekek kísért alkotmányos, szabadon lüktető életnek, — ma-holnap sablonszerű ügymenet lesz, a honnét kiküszöbölni szeretnék a szabad meggyőződés megnyilatkozásait.

Nem kívánom e rajzot tovább is folytatni, s ezek után csak annyit jegyzek meg, hogy nagy obligóban leszünk e millenaris évtől kezdve a külföld művelt népeivel szemben, midőn azok közé befurakodtunk. Erős akarrattal, munkával és minél kevesebb zajjal kell azon programot megvalósítanunk, melyet mintegy jövőnkre nézve adtunk; a mit, ha nem tesszünk, csak fegyvert adunk ellenségeink kezébe, a kik nagyon könnyen ránk mondják azután, hogy az olyan nép, mely csak Potemkin falvakat tud építeni, — komoly feladatokat teljesítésére nem képes.

Majosi.

Nevezések az országos viadalra.

(Saját tudostónktól)

Zombor, június 27-én.

A Zombori Sport Egylet július 3-iki és 4-iki versenyeire eddigelé a következő idegenek és helybeliek neveztek:

A) Az atletikai számokra:

I. 200 ms. egyleti verseny.

Birvialszky György, Agyits Iván, Szilágyi Károly, dr. Alföldy Árpád, Mály István, Fernbach János, Juba Adolf, Bosznay Dezső, Turkovics Gyula. Z. S. E.

II. 1000 ms. kerékpárverseny.

Mály István, dr. Vujevich Zoltán, Z. S. E. Kovács Gyula, Bpesti Kerékp. E. Gillemot Ferencz, Bp. Torn. Cl. Schwáb Béla, Elfer Marcell, Hunnia Magy. Bc. Cl. Berger Ferencz, Bukovich Szaniszló Szabadi, Sp. E. Greiner Frigyes, Klimkó László Müller Dávid, Magy. Testgyakorlók Köre.

15 évtől 50 évig terjedhető visszafizetés mellett

törlesztéses pénzkölcsönök

a legelőnyösebb feltételek mellett kaphatók gyors lebonyolítással
Itt egy a szerb nyelvet bíró egyén gyakorlók felvétetik.

Az ingatlan és földhitel kölcsön intézetnél

Zombor, Kossuth-utca, a takarékpénztár mellett, **Szlávy-féle** házban.

Jelzálog-kölcsönök

III. **Vívóverseny. (zárt)**

Szilágyi Károly, dr. Alföldy Árpád, Z. S. E. Auer Aurél (Zombor.) Ifj. Fernbach Bálint, Juba Adolf, Z. S. E. Falcione Árpád (Zombor) a P. H. E. tagja.

IV. **100 yardos bajnoki.**

Szilágyi Károly, Turkovits Gyula, Mály István, Fernbach János, Birválszky György, Simics Ágoston, Z. S. E. ifj. Gerencsér László, Magy. Atlet. Cl. Lenc József, Óbud. Torn. E. Huberth Artur, Molnár Jenő, Perjánossy Kálmán, Szab. S. E. Sturza Hugo B. T. C.

V. **Súlydobás távolba.**

Agytis Iván, Juba Adolf, Bosznay Dezső, Z. S. E. Schelling Ödön, Óbud. T. E. Szilágyi Gyula, H. M. Vásárh. Vívó és Torna E. Balázs István, Szab. S. E. Gaál Dániel H. M. Vas. V. es T. E.

VI. **1/4 ang. akadály.**

Birválszky György, Simics Ágoston Z. S. E. Auer Aurél, (Zombor) ifj. Gerencsér László, M. A. C. Jenőffy Sándor, Szegedi Tor. E. Hubert Artur, Szab. S. E.

VII. **Diszkosz-dobás.**

Birválszky György, Agytis Iván, Juba Adolf, Bosznay Dezső, Z. S. E. Gillemot Ferencz, B. T. C. Szilágyi Gyula, H. M. V. és T. E. Kakas Gyula, M. T. K. Malaky János B. T. C.

VIII. **Tornaverseny.**

Agytis Iván, Szilágyi Károly, Z. S. E. Mosonyi Emil, Stein József, Szeg. T. E. Sárts Milan, Szab. S. E. Müller Dávid, Kakas Gyula, Hazay Mihály, Schwarz Mihály M. T. K. ifj. Margalits Ede. B. T. C. Malaky János B. T. C.

IX. **Távugrás.**

Birválszky György, Bosznay Dezső, Szilágyi Károly, Z. S. E. Auer Aurél (Zombor.) Sassé Károly, Schelling Ödön, Ó Bud. T. E. Perjamossy Kálmán, Szab. S. E. ifj. Gerencsér László, M. C.

X. **I. ang. mf. futás. Hölgyek díja.**

Turkovits Gyula, Z. S. E. Hubert Artur. Szab. S. E. Jenőffy Sándor, Ganjé Oszkár, Szeg. T. E. Birválszky György Z. S. E.

XI. **Bírók-verseny.**

a.) könyv sulyuak Auer Aurél (Zombor) Mosonyi Emil, Szeg. T. E. Kakas Gyula, Müller David, M. T. K. b.) közép sulyuak Bosznay Dezső, Agytis Iván Z. S. E. Gille-

mot Ferencz, B. S. C. Schelling Ödön, Ó-Bud. T. E.

XII. **Magas ugrás.**

Simics Ágoston, Z. S. E. Gillemot Ferencz, B. T. C. Jenőffy Sándor, Szeg. T. E. Perjamossy Kálmán, Szab. S. E. Kakas Gyula Egeváry Gyula M. T. K. Sassé Károly, Ó-Bud. T. E.

XIII. **Térelöny-verseny.**

1/2 angol

Birválszky György, Turkovits Gyula, Bosznay Dezső, Mály István, Agytis Iván, Z. S. E. Auer Aurél, (Zombor.) Sassé Károly, Lenz József, Ó-Bud. T. E. Ganjé Oszkár, Szeg. T. E. Hubert Artur, Molnár Jenő, Szab. S. E. Egeváry Gyula M. T. K. Fernbach János, Z. S. E. Malaky János B. T. C.

XIX. **5000 m. nagykerékpár verseny.**

Kovács Gyula, B. K. E. Gillemot Ferencz, B. T. E. Schwáb Béla, Elfer Marcel, H. M. B. C. Berger Ferencz, Szeg. T. E. Bukovits Szaniszló, Szab. S. E. Greiner Fülöp, Klinkó László 9. Müller Dávid. M. T. K.

B. **az uszásban.**I. **3 kilométeres verseny (a Svraka-hídtól az uszodáig.)**

Birválszky György, ifj. Szemző István, dr. Alföldy Árpád, dr. Keszér Lajos. Z. S. E. Falcione Árpád, Szalay Kálmán, (Zombor) Tripolszky Béla, (Vajszka.) Gaál Dániel, (Hódmező-Vásárhelyi V. es T. E.

II. **70 méteres gyors uszás.**

ifj. Szemző István, Z. S. E. Auer Aurél, (Zombor) Hochstein Rezső, Kugler István. Gál Lajos, III. ker. V. és T. E. Budapest. Gaál Dániel (Hódmező-Vásárhelyi V. es T. E.

III. **1/4 angol mfs. verseny.**

Gaál Dániel, (Hódmező-Vásárhelyi V. es T. E. Hochstein Rezső, Gál Lajos, Kugler István. III. ker. V. és T. E.

IV. **Hátúszás (100 m.)**

Hochstein Rezső, Gál Lajos, Kugler István. III. ker. V. és T. E. Gaál Dániel, (Hódmező-Vásárhelyi V. es T. E.

Az úszó verseny július 3-dikán (pénteken) délután 5 órakor veszi kezdetét. Az indítás a 3 km-es versenyre 5 órakor a Svraka hídtól történik. Valamennyi versenyző-

a célpont az uszodánál van. A versenyre belépti díj nincs, és a közönség az uszókát a Ferencz-csatorna két partja mentén kísérheti.

— Gl. —

Felhívás

a Magántisztviselők Országos Kongresszusában való részvételre.

A mi büszkeségünk, a szépséges kiállítás, a mely ország-világ bucsujáró helye, egy ezredév haladásáról ad hűségesen számot.

Meglátjuk a keretében, hogy a magyar művészet virágában áll, hogy a magyar tudományosság elérte az európai színvonalat és gyönyörűség látnunk, hogy föllendült a honi termelésnek minden ágazata.

A magántisztviselők, ez a számra nézve nagy, szellemre nézve előkelő testület, szintén kivették részüket a nemzet nagy munkájában.

És ha talán azonközben, hogy legjobb tehetségük szerint szolgálták a kenyéradó uraikat, magukra nem igen gondoltak, a maguk helyzetével nem igen vetettek számot: mostan itt a nagy alkalom, hogy körülnézzenek a maguk portáján.

Ha fel akarják ösmerni közös bajaikat, előbb egymásra kell, hogy találjanak.

Más országokban a magántisztviselők között régóta megvan az összetartozás érzésének az aranykapcsolata.

Mi magyar magántisztviselők mindedig nem tettünk kísérletet arra nézve, hogy egymáshoz közeledjünk.

Az ezredév nagy ünnepe, mely a haza polgárait mind közelebb fűzi egymáshoz, megadja nekünk is az alkalmat a találkozóra.

A kereskedelmi miniszteriumnak és az ezredéves országos kiállítás támogatásával *folyo évi augusztus hó 9-én vasárnapon* megtartjuk a *Magántisztviselők Országos Kongresszusát.*

A kongresszusa máris szép számmal vagyunk résztvevők és a kartársak körében,

TÁRGYA.

A fogadalom.

(A „Z. és V.” eredeti tárgya.)

Itta: Hunyor.

— Hát mégis elmegy! ? — Nem másítottad meg elhatározásodat?

— Igen, — elmegyek! — Már évek óta halasztgatom szándékomat, — de ezúttal . . . most . . . megtartom fogadalmamat.

Nyugodtan, rendithetlen elhatározással monda e szavakat az asszonyka s fenséges komolysággal emel fel szép szemeit férjére, ki karcsu derekát átölelve, gyöngéden simogatá az asszonyka halvány orcáját.

— De hát nem irtóztol a hosszú uttól, a hőségtől . . . zivatartól?

— Miért irtóznék? Hiszen nem egyedül teszem meg ezt az utat. A falubelieink közül sokan, — nagyon sokan mennek e szent helyre; s ha ők nem rettenek vissza, — miért félténém én magamat!?

— Lásd édesem — nógatja tovább a férj — más módon is eljuthatnál oda, arra a búcsujáró helyre. Majd kocsit fogadunk s kényelmesen tesszük meg a hosszú utat együtt . . . kettesként.

— Igazad van, így is lehetne és én

boldognak is éreznem magamat, ha oldalam mellett lennél; de . . . de lásd . . . én már így fogadtam meg. Én nem hivalkodásból, nem mulatságból kereselem fel ama szent helyet, hanem őszinte vallásos fogadalomból. Zarándokolva akarok eljutni oda, hogy vezekeljek bűnecimért . . . hogy hálát adjak a jó Istennek, ki bennünket, gyermekeinkkel együtt, mindenkor végtelen irgalmába és oltalmába fogadott!

— Hogy bűneidért vezekeljél?! — kérdé a férj s az asszonyt szorosabban voná magához. Oh, ne tégy erőszakot nyelveden! Neked . . . neked lennének bűneid?! Neked! ? Ki oly isteni megadásal tűröd a sors könyörtelen csapásait; kinek ajkairól soha egy zokszó . . . egy panaszos hang nem rebent el! Oh! pedig tudom, — érzem, hogy sokszor, nagyon sokszor lett volna okod rá! Neked lennének bűneid?! ki egyetlen vigaszát, örömet, boldogságát csakis gyermekeiben lelte fel mindenkor; — kinek minden igénye csak annyiból állott, hogy azok szeressenek tégedet, kiket te, a te angyali jószág szived minden dobbanásával, lelked egész hevével szeretsz, forrón, mélyen és igazán: bennünket, a te családodat!

Az asszonyka gyöngéden bontakozék ki férje karjai közül.

— Ne feledjük, hogy mi mindannyian bűnösek vagyunk! — monda halk hangon, mialatt gyöngé mosoly vonult át ajkain.

A férj arca e szavakra hirtelen elborult. Mereven tekintett maga elé, mintha a mult egy keserű emléket akarná pillanatra magában felidézni.

— Igen, — monda hosszabb szünet után, lassan, gépiesen — mi mindnyájan bűnösek vagyunk!

-- De lásd — folytatá azután ismét derültebb hangon, az asszonyka felé fordulva — még sem kellene magadat kitenni e hosszú út fátalmainak. Gondold meg édesem, mennyi apró bajok, kellemetlenségek érhetnek az uton s nem fog veled senki, de senki sem törődni; sőt tán elég lelketlenek lesznek, belőled gúnyt űzni.

Az asszonyka, szeliden, tagadólag intett fejével.

— És gondold meg azt is, — folytatá a férj — hogy neked azzal a közönséges, egyszerű néppel együtt, a szabad ég alatt kell majd ejjeleken át tanyáznod; azoknak az izetlenkedéseit hallgatni és eltűrni.

— Oh! ez ne aggasszon tégedet! —

ahol közöltük, mindenütt visszhangot keltett a kongresszus eszméje.

A kongresszusnak a következő a tárgyszorozata:

1. dr. Neuman Ármin, országgyűlési képviselő a kereskedelmi törvény 55.—60. szakaszainak, a mely a kereskedelmi alkalmazottakra vonatkozik, célszerű megváltoztatásáról értekezik.

2. Kreutzer Lipót, kereskedelmi akadémiai tanár az országos szövetség eszméjével foglalkozik.

3. Rózsa Mihály, a magyar asfalt-részvény-társaság irodafőnöke a magántisztviselők nyugdíj-ügyéről beszél.

4. dr. Schack Béla, kereskedelmi akadémiai tanár a szakoktatás kérdéséről tart előadást.

Ugy véljük, hogy az itt részletezett program keretében kiterjeszkedhetünk mindama kérdésekre, melyeknek reánk nézve jelentőségük van.

Az ezredéves kiállítás igazgatósága az ünnepélyek csarnokát bocsátja a kiállítás területén a kongresszus rendelkezésére.

A kereskedelemügyi magy. kir. miniszter ur ő nagyméltósága pedig hozzánk intézett leirata értelmében a következő kedvezményekben részesíti a kongresszus tagjait:

1. A kongresszus minden tagjának — a rendező-bizottság révén — a rendelkezésére bocsát 5 kiállítási belépőjegyből álló füzetet 2 ft 50 kr. helyett: 1 forintért

2. A kongresszus tagjainak — ugyancsak a rendező-bizottság révén — magyar kir. államasutak részéről igazolványokat szolgáltat ki, a melyek alapján a kongresszus tagjai a magyar kir. államasutak és a kezelősök alatt álló vasutak vonalain I-ső osztályon II-od osztályu jeggyel, II-od osztályon III-ad osztályu jeggyel és III-ad osztályon II-od osztályu féljeggyel utazhatnak.

Ezenkívül a székesfőváros is intézkedik arra nézve, hogy a kongresszus tagjait jól és olcsón elhelyezze.

A magunk részéről pedig megtettük a lépéseket az iránt, hogy a kiállítás igazgatósága és a Millenniumi utazási és ellátási vállalat különös figyelmében részesítse a kongresszus tagjait.

Nagy bizottságot szerveztünk, melynek az a célja, hogy kartársainkat, a kik a kongresszusra felrándulnak, kísérje és mindenképen utbaigazítsa.

Nemkülönbön gondoskodunk arról is, hogy a kongresszus tagjai a főváros színházaiban és mulatóhelyein messzemenő kedvezményekben részesüljenek.

A főváros két jónévű társasága, a Pénzüntéti Tisztviselők Országos Egyesülete és a Malomhivatalnokok Egyesülete szívesen látja vendégül kartársainkat, akik a kongresszusra feljönnek.

A rendező-bizottság egyébként részletes ünnepi programot fog megállapítani és a kongresszus tagjainak 1 forintot bocsátja rendelkezésre a tagsági jelvényt, a befolyó összeg a szervezés költségeinek fedezésére szolgál.

Ennyiben előadtuk volna programját a Magántisztviselők Országos Kongresszusának, a mely bizonyára nem fog nyomtalanul eltűnni a magántisztviselők életében, ha kartársaink, a kik el vannak szórva az ország vidékein, mindannyian résztvesznek benne, hogy bizonyítottan adják az együtvértartozás érzetének.

Ugy hisszük, nincsen szükség ékes szavakra, a melyek a részvételre buzdítsanak. A magántisztviselők e kongresszus híján is megtekintnék a kiállítást. Most pedig, hogy e kongresszus tömérdek kedvezményt biztosít nekik és egyesíti őket egy alkalmon, a milyen ritkán kínálkozik, a kiállítást akkor fogják megtekinteni, a mikor a kongresszusra feljönnek.

Ez a kongresszus valóban frigye lesz a kellemesnek a haszonnal és a ki magyar magántisztviselő szültségét érzi annak, hogy kezét szorítson kartársaira, a ki tudja, hogy kezeink, ha összefogjuk őket, egy új és jobb sorsnak vetik meg az alapot: az a magán-

tisztviselők első országos kongresszusáról nem fog elmaradni:

A Magántisztviselők Országos Kongresszusának végrehajtó bizottsága nevében.

Dr. Kovács Gyula, s. k.,
elnök.

H I R E K.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Ráczy Károly debreceni kir. törvényszéki joggyakornokot a szabadkai kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Hangverseny.** A zombori kaszinó egyleti dalárda a Tóth Kálmán-kör közreműködésével július hó 3-án, a városi színházban hangversenyt rendez.

— **Beiratás.** A gymnásiumi tanulónak az 1896/7 tanévre szóló előleges beiratása f. é. június 30-án, és július 1—2—3 ikán történik. A beiratást az igazgató eszközli, még pedig d. e. 9—12 óráig.

— **Új lap.** Ó-Becsén, a hol csak nem rég szűnt meg egy heilap, most új folyóirat indul meg. A címe „*Ó-Becsei Közöny*” lesz; politikával nem foglalkozik, a szerkesztője *Csupor Gyula*, ismert nevű poéta, segédszerkesztője pedig Gubanits Ferenc lesz. A lap különösen Ó-Becse és a szomszédos községek érdekeit fogja szolgálni. A kiadója Gavansky Boldizsár nyomdatulajdonos. Előfizetési ára egy évre 4 ft. Az első szám július 5-én jelenik meg.

— **Fáklyásmenet Czedler János tiszteletére.** Czedler János, közeletünk jól ismert és kiérdemült veterán alakja f. hó 23-án ünnepelte meg nevenapját. A zombori tűzoltóság, a melynek megalakulása jó részben Czedler János érdeme, s a melynek ez idő szerint ő a főparancsnoka is, ez alkalomra impozáns tüntetést rendezett tiszteletére. F. hó 9-én este a tűzoltók, több mint százán, zászlojukkal és nagy faklyákkal élükön Czedler háza elé indultak. A meleghangú ováció az iparos dalárda énekével vette kezdetét; utána a tűzoltók nevében Demetrovits Sándor intézett Czedlerhez hosszabb beszédet, a mire az szép és lelkesítő szavakban felelt. Erre a tűzoltók zenekara játszott, őket ismét a dalardisták váltották fel, a mely után a Rákóczy induló

felelé szeliden, megnyugtatólag az asszonyka. Fogadalmannak csak is úgy lesz igazán vallásos értéke, csakis úgy fog az Istennek tetszeni, ha én is végig átélem mindazon csekélyke fáradságokat, melyek ezzel az uttal összekötte vannak.

— És hidd el édesem — folytatá emelkedetebben s szavaiból, az igaz meggyőződéshangja rezgett ki — az a közönséges, az az egyszerű nép, sokkal hitbuzgóbb, sokkal istenfélőbb, mint mi vagyunk. Mert annak egyedüli hite, reménye, üdve, boldogsága, csak az ő vallása! Ebből merít ő magának erőt az élet ezernyi küzdelmeihez, ebből merít ő magának vigaszt és gyógyírt, bánatára. És ha ily szent útra kelnek,

— És ez a nép űzne gúnyt velem? — folytatá nekihevülve az asszonyka, míg arcát gyenge pír borítá el. — Oh, ne hidd ezt édesem!

— Akkor űzne és űzhetne belőlem igazán gúnyt, ha én felpiperézve magamat, merő tetszelgésből, álszentelkedésből mennék el e szent helyre, de nem azért, hogy bűnbánólag vezekelek, hanem azért, hogy egy-két gondtalan, kellemes napot szerezzek magamnak, távol az én kedveseimtől. — Igen, akkor joggal űzhetne gúnyt belőlem, sőt sárral is megdöbálhatná.

— De én szívem sugallatát és fogadalmát követem és úgy akarok e szent helyre elzarándokolni, mint az a szegény, egyszerű napszámos nép, — mert én ezt így fogadtam meg Istenemnek és magamnak!

— Az Isten nem tesz különbséget az emberek között, — mert mi mindannyian, egyformák vagyunk előtte!

A férj csodálattal vegyes tisztelettel nézett neje lelkesült szép arcára.

— Oh, mily nemes, mily tiszta lélek lakozik benned, te drága teremtés! — gondolá magában. Mily hű, mily álhatalos vagy hitedhez, — fogadalmadhoz!

Magához ölelé a kipirult asszonykát és halk, hízogó hangon susogott neki.

— És hány napig fogsz távol maradni? — Csak . . . csak négy napig.

— Oh! — ez irtoztos hosszú idő! Mit csinálók én e négy napon át!?

— Imádkozni fogsz érettem, hogy szerencsésen visszatérhessek hozzátok.

— Igen . . . imádkozni fogok érted . . . szüntelen!

— De, — folytatá a férj tettetett szomorúsággal — de ha én e négy nap alatt . . . megaládnék . . . halni?!

— De te nem fogsz meghalni, — su-

gogá az asszonyka, férje nyaka köré fonva lágy karjait — mert . . . mert én . . . hűen szeretlek s minden nap imába foglallak, hogy a jó Isten tégedet az én számomra s gyermekeink boldogságára megtartsion!

A gyöngé nő erős hite és álhatalossága győzedelmeskedett.

— Jól van, — eredj! — mondá a férj, — az Isten fog kísérni utadon!

— Köszönöm . . . ezerszer köszönöm! — felelé az asszonyka s egy édes csókot lehelt férje homlokára.

Gyönyörű, nyári reggel van.

A halvány kék eget egyetlen felhőske sem borítja s a ragyogó nap, — mint egy óriási zöld paizs, dicsfényvel árasztja el a kies vidéket.

A virágok kelyhén, a zöld, bársonyos gyepe fűszálain — mint mindmegannyi csillogó gyémántszem — még ott ragyog a kristálytiszta harmatcsepp.

A nyíló fűzfa erdők, balszamos illattal töltik be a tiszta, üde levegőt s a madarak édes — bús éneke dicsőhymnusként száll a magasba. E bájos danába belevegnyül a kisdud falu harangja is, mely jelzi, hogy a buszujárók most indulnak el zarándok utjokra.

hangjai mellett vonult el a tűzoltók csapata. Mindez nagyszámu közönség jelenlétében folyt le, a mely szintén megragadta az ováció minden mozzanatát, hogy tiszteletet az öreg ur iránt kifejezhesse; az éjzenések igazán alig akartak megszűnni. — Másnap, 24-én a város notabilitásainak nagy része vendége volt Czeder Jánosnak. — Mi pedig, ekkora igaz és őszinte lelkesedés előtt meghajolva, nem törődünk a dolog sablonos voltával, midőn Czeder Jánosnak a tisztelet és a szeretet hangján kiáltjuk oda az „ad multos annos“-t.

— **Furfangos lopások.** A mult hét több napján Herczenberger Gyula, a vele vadházasságban élő Steiner Erzsébet és nővére Herczenberger Katica kóbor cseléd több ízben bementek Margetics Dávid András szelencsei szatócsboltjába, Hiller Albert mészárszékébe és Czuczoniás Mátyas cservenkai mészárszékébe. Mind a három helyütt, előbb úgy mutattak mintha venni akarnak valamit, aztán az egyes kereskedőket megkérdezték, hogy van e 1892-ös *krajcárjok*; ők abból a tiszteketek gombokat vagy más csecsebecségeket készítenek és ilyeket beváltani szeretnének. A mikor aztán a boltos egy csomó krajcárt az asztalra rakott és abból mind a három nagy sebességgel válogatni kezdte a keresett krajcárokat, nagy mennyiségű pénz csuszott el az ujjai alatt. A lopásra mindazáltal csak akkor jöttek rá, mikor egyik-két valamit vett és az árát szintén 1892-ös krajcárokból fizette ki. Ez természetesen feltűnt s kellő utánjárás után a lopás ki is derült. A lopott összeg mindenütt 5—6 frt. Az új módszerű tolvajokat f. hó 26-án sikerült a rendőrségnek elfogni; másnap mind a hármat átadták a törvényszéknek.

— **Egy kis halátlanság.** Évek óta Zombor város közönsége kisebb nagyobb szerencsével tartotta fenn színtársulatát. Hol jót kapott, hol gyengébbet, de mindig eleget tett a legnagyobb áldozatkészséggel nemcsak kötelezettségének. Válatához Baja várost csatolta, hogy a színészetnek könnyebb legyen a helyzete, de Bajának is — mely ekként keretes társulathoz jutott s nem lett kiszolgáltatva mint azelőtt, jövő—menő próbaközü társulatoknak. Az idén színtügyi bizottságunk, mely mindenestre kompetens, egy eddigelé nálunk ismeretlen, de azért mindenképen jól situált, pontos, rendszeres fiatal igazgatót választott *Kunhegyi*

Miklós személyében, a kiről csak jót lehetett hallani és olvasni eddigelig mindenkoron. S mi tesz Baja? (Színész-körökben „Zombor baja“). Ugocsa non coronat. Nekik nem kell a mi igazgatónk, mert az elő vagy utósaionban nevesebb társulatok is pályázhatnak. Hát afféle irtalom saionra számít? Rendszeresen az ilyes irtalom saionra fumigálni járnak a színigazgatók s elérheti ezt Baja város közönsége is, melynek Zombor eddigelé hűségesen becommandirozta társulatát. Utóljára is kap társulatunk négy hátra egybeült is helyet, de mi levonhatjuk a consequentiát, hogy Zombor elég művelt, előkelő és gazdag város már ahhoz, hogy társulatát subventionálhassa s állandósíthassa.

— **Kérelem a t. közönséghez.** A Budapestre szóló levelezéseket a hiányos címzés miatt még mindig nem lehet a kellő gyorsasággal kézbesíteni, mert a címíratban a t. közönség többnyire csak az utcát és a házszámot tünteti ki, holott ha a közigazgatási kerületet és lehetőleg az emelet, ajtószámot is feljegyeznék, a levelezések kézbesítését meggyorsítaná és a postai közegek teendőit is megkönnyítené. Az utazó postai alkalmazottak — ugyanis — a Budapestre érkező mozgó- és kalauzpostákkal közvetített összes levelezéseket már útközben közigazgatási kerületek szerint rendezik oly czélból, hogy a kézbesítéssel foglalkozó székesfővárosi postahivatalok a rendezett levelezéseket a közigazgatási kerületekben alakított levélhordói kerületek szerint gyorsan szétoszthassák. Ha a levelek címzése hiányos, az utazó postai alkalmazottak, nemkülönben a kézbesítő postahivatalok feladatukat a kellő időre megoldani nem képesek és ennél fogva kellő időre a levelek sem kézbesíthetők. Újból felkérem tehát a t. közönséget, hogy saját érdekében a levelezések gyorsabb kézbesítése s a postai alkalmazottak amúgy is terhes szolgálatának megkönnyítése végett a Budapestre szóló levelezések címíratában az utca és házszámon kívül a közigazgatási kerületet (I—X-ig) is lehetőleg az emelet és ajtószámát is kiírni sziveskedjék.

— **Névmagyarosítás.** Goldstein Henrik ó-becsei illetőségű s ugyanottani lakos vezetéknevünk „Gombos“-ra kért magyarosítása belügyminiszteri rendelettel megengedettet.

— **Házasság.** Rooz Lajos dr. szabadvai albiró f. hó 24-én a szeg di anyakönyvve-

zetői hivatalban házasságot kötött Pázmány Éda urhölgygyel.

— **Öngyilkos ügyvéd.** Általános részvétel kellett Szabadkán Szávcics Károly odaváló ügyvéd öngyilkossága. A hetvenes aggyastán — mint nekünk táviratozta — bírtelen megőrült és egy éles sonkavágó késsel elmetsette a nyakát. Az elhunyt nemrég még igen nagy szerepet játszott a város közéletében és mindenki tisztelet és becsülete az ősz ügyvédet, mert sohasem a saját, hanem mindig a város jólétét tartotta szem előtt.

— **Szocializmus Szóntán.** Szóntai levelezőink írja: A mióta az apatini négyülést megtartották és a néppárti agitátorok „*Rön a lalár*“; *Szózat a nőkhöz*“; *Mit akar a néppárt?*“ s más minő címeket viselő rópiratokat kiosztották Szóntán mind a három nyelven, az ezelőtt nem ismert socialismusnak szimptomái kezdenek községünkben mutatkozni napszámosok és a kocsisok körében kezd különösen a dolog tért hódítani. A szocializmus vezetői Krsztin Tunu és Lukács Márton jó hírből sohasem állott munkakezdő napszámosok. Ezek ugyanis — nem tudni kinek tanításai folytán — pénzt szednek az alsóbbrendű parasztságtól azon czélból, hogy azon fel fognak utazni a miniszteriumhoz Budapestre, meg pedig oly czélból, hogy Szóntán a napszám *aválaskor 2 frt.*, egyébként pedig 150 frt legyen. Az izgatkozó követelméi szerint a munkaidő (kerülés) napoként reggel 7-11 óráig, ettől 2-ig szünet és ezután 7 óráig tartana. Pedig Szóntán folyton szép a napszám: 1 frittal 80 kr — 70 — 50 — 40 krjal; az uraknál, vaspályán, a műtunal, a gátaknál, az erdőkben, a Dunán a rétségeken bőven akad a jól fizetett munka. Hanem most a sokacok nagy részének mindez nem ízlik; a legtöbbször otthon ül és henyl — a munkákat pedig a vidéki munkásokkal kell végeztetni. A jegyző a pénzügyjést beittotta.

— **A néppárt N.-Palánkán.** A néppártiek nagyon el vannak kapatva attól a látszólagos eredménytől, a melyet ők az apatini négyülésnek tulajdonítottak. A taktikájokat most folytatják: a jövő hét folyamán, mint értesülünk, N.-Palánkára mennek a néppárt apostolai, hogy ott nemes céljaiknak propagandát csináljanak. Ugy látszik, Bácskának különösen a német ajku lakosságában bíznak, mert Apatin is, Palánka is sváb község; hogy miért, ők tudják.

A sátoros kocsik már régebben elhajtattak, hogy majd a fáradt hívőket az első pihenő állomáson bevárják.

— — — — —
Az asszonyka, egyszerű karton ruhában, karján kis kosárával, kezével imakönyvvel és rózsafüzérrel, várja a zarándokokat. akkor annak a közönséges népnek a szíve, — lelke vallásos érzelmekkel, szent ihlettel van eltelve s ajkaira nem jó egy szó, mely ezen érzelmeket csak legcsekélyebben is, beszennyezni képes volna.

— Oh! hidd el, ők ilyenkor mindannyian egy szent fogadalomtól vannak áthatva; egymásban csak a vezekló testvér látják s szent kötelességüknek ismerik gyámolítani a gyöngéket, bátorítani a csüggedőket és vigasztalni a kétségbeesetteket. Ők tudják, érzik mindannyian, hogy most Isten színe elé járulnak, hol bűneik alul feloldatva, tisztán, mocsoktalanul térhetnek majd vissza kedveseik körébe!

Gyermekei mindegyikéhez — kik könyves szemekkel vesznek búcsút az ő jó mamácskájuktól — van egy-két édes, megnyugtató szava, — egy szerető, forró csókja.

A férje — kinek arca valamivel sápad-

tabb a szokottnál — szomorú mosollyal nézi a kedves jelenetet.

Most feltűnnek az országúton, a lengő, bíboros egyházi lobogók . . . már hallani lehet az ájtatoskodók imáját.

Még egy utolsó csók a gyermekeknek s az asszonyka sietve megy férjével a zarándokok elé.

Itt vannak! . . .

Az asszonyka most férjéhez fordul, picziny kezét fejéje nyújtja; — arcáról valóságos ihletsugár sugárik le.

— Isten veled édesem! — szólal meg komoly, lágy hangon. Bocsáss meg nekem . . . én nem csaltalak meg sohasem . . . légy te is hű én hozzám . . . mindenkor! . . . Isten veled!

A férj megcsókolja a fejéje nyújtott parányi kezét, — de ajkára . . . ajkára nem jött egy szó . . . egy hang.

Oh! mert hiszen szíve nagyon, — de nagyon telve volt! . . .

Mire felpillantott, a hű hitves már belevegült a bucsusok csoportjába.

Levett kalappal siet utánuk az út első kanyarulatáig . . .

Igen . . . nézd . . . amott megy a szegény asszonyka . . . imakönyve fölé hajtva

fejecskéjét s ő is a tömeggel együtt mondja már az imádságot.

A férj ott áll. — S míg vonagló ajkai halk imát rebegnek, — könnyelt szemekkel néz a kedves távozó után.

A zarándok-csoport mind távolabb-távolabb halad . . .

A gyenge fuvalom el-elkapkodja az ima egyes elhaló szavait „ . . . s ne vigy miniket a kísértetbe . . . “

És ő, ott az út kanyarulatánál, utána mondja a szavakat „ . . . és bocsásd meg a mi bűneinket . . . “ — hallatszik ismét halk morajként.

— Oh! kinek bocsátana meg az Isten, — sóhajt fel fájdalommal — ha néked nem, — te édes, drága, jó asszony, te!

— — — — —

Most már nem látni a lengő lobogókat . . . nem hozza vissza már a szellő a zarándokok imáját . . .

Eltűntek! . . .

És ő mégis ott áll, fedetlen fővel, imára kulcsolt kezekkel, — míg sápadt arcán patakként peregnék végig, a megbánás forró könnyei!

— **Pártok szervezkedése.** Ó-Becsén erősen folyik a szervezkedés a közeli választásokra. — A néppárt f. hó 24-én tartott gyűléseket Fonyó Pál plébános lakásán. Ugyanazon a napon értekezett a szabadelvű párt is. — A függetlenségi párt f. hó 28-án tart gyűléseket. Ugron Gábort táviratilag kéri fel, hogy a népgyűlésen részt vegyen.

— **Halálozás.** Neuser Salamon apatinai köztisztviselőben álló hal nagykereskedő f. hó 24-én Apatinban meghalt.

— **Villam a templomban.** Kulpinban f. hó 21-én az evangélikus templomba a villám becsapott. Szétzúta a templom összes ablakait, az éghető részeket meggyújtotta és a harangozóit, a ki éppen előkészületeket tett az istentiszteletre, agyonsújtotta.

— **Öngyilkosok.** Topolyán, Rind Antal kertész, husz éves fiatal ember követett el öngyilkosságot családi vizsaly miatt. Ugyancsak Topolyán Csufcsak Pál inas, a ki fölakasztotta magát a műhely gerendájára, de mivel kinyitott öklével kétségbeesve vergette a gerendát, a zajra figyelmessé lettek és megszabadították a halálos helyzetből. A fiu veszélyes beteg.

— **Bácsmezeiek a kiállításon.** Kétszázhatvan megyebeli földmivelő parasztember érkezett szerdán reggel a fővárosba a kiállítás megtekintésére. Valamennyien jobbmódu kulai és verbászi svábok. A pályaudvarról közvetlenül a barakkokba vonultak, ahol megszálltak. Lerakták ott czők-mókjukat, megreggeliztek, azután, élükön zenészekkel, a kiállításba mentek, egyenesen a faluba. Érdekes látvány volt az a szinte gyermekies öröm, amely elfogta őket, mikor a bácsmezei házikó elé értek. „Szántovai sokacsz haz, Bács-Bodrogmezei,” ez van a homlokzatára írva. A férfiak meg az asszonyok megrohanták azt a kis szalma fődées hazat, bementek a konyhába, a szobába, sora nézték azt a berendezést, amely oly ismeretes előttük. A tiszta fehérre meszelt konyha a tűzhelyvel s edényekkel teleagatott falaival, az alacsony szoba, amelyben a frissen puhított párnák majdnem a padmalyig érnek, a tulipántos láda, az ócska, elnyúlt butorok, az ünnepi ruhában éppen templomba készülő viaszalakok, azután az istálló, a kutágas az udvar közepén, mindezek szemmel látható nagy hatással voltak reájuk. Azt hitték, hogy honi levegőt szívnak. Mikor aztán mindent jól megnezték, a zenészek is ott lerakták trombitáikat: a kiállítást akarták látni. Először a történeti csarnokokat nézték meg, azután átmentek az őket jobban érdeklő mezőgazdasági csarnokba. Délig maradtak a kiállításon.

— **A vidéki tanítónők elmellőztetése.** Babos Bálint aláírással a vidéki tanítónők érdekében a következő nyomatott közleményt vetjük kezéinkhez „A tanítónők egyesületének központja évek óta elárasztja a vidéket ámitásokkal azon hamis ürügy alatt, hogy a munkaképtelen tanítónők részére épült menház már kicsinynek bizonyult be. Előkelő budapesti ur nyilatkozata szerint jelenleg is öt működő fővárosi tanítónő lakik a menházban, kik évenként a fővárostól 200—400 forint kapnak lakbér fejében. Az othon vezetőnője nyilatkozata szerint a kibővítendő menházra már is sok fővárosi tanítónő lett előjegyezve. A szeretet, a könyörület, a menházat családaltalan magyar oklevéles agg tanítónők számára építette, továbbá állomásra várakozók és a fővárosban ideiglenesen tartózkodó vidéki tanítónőknek, nem pedig a fővárosban működőnek állandó lakásul. Ha a befügyminiszterium az efféle üzelmeket a központnak megengedi; akkor a közeljövőben az összes fővárosi hivatalnokság követelni fogja a vidéktől, hogy nekik építsen a vidék közadakozásból otthont, melyben munkaképtelenek részére megállapított díjjal telj s ellátást nyerhessenek; a fővárosi viszonyoknak megfelelő fizetésből annál több maradjon szórakozásra és fényűzésre. Csudálatos, hogy

a közoktatásügyi miniszterium az efféle mérész, hazug ürügyeket, mely által a legmagasabb körök is felre lettek vezetve, figyelmébe nem méltatja. A berendezett, felszerelt, tehermentes menház 1889 évben rendeltetésének átt adva. Azóta befolyt az egyesületi pénztárba 40—50 ezer forint. A lapokban évről évre az lesz közhírré téve, hogy a otthon maga magát tartja fenn. E szerint tőke és kamat mind-mind sinecurákra lesz felhasználva. Az „Éötvös-alap Országos Tanítói Egyesület” a testülethez illő alakban számol be évről-évre tagjainak. Beszámolása részletes, nyílt, őszinte homály nélkül. A gyűjtő és kezelő-bizottság 80 tagból áll; a jótémények kiosztó bizottság 90 tagból mind vidéki tanítók. A bizottságok és a jótéményekkel vezetőket nem csak szám szerint, hanem név és működési lakhely szerint lesznek az egyesület tagjainak bemutatva. A hol a közadakozás folyton igénybe lesz véve, ott joga van a hozzászóláshoz a közvéleménynek. Ha igaz, a mit ez a közvélemény mond, jó lesz maguknak az érdekelteknek, a vidék tanítónőinek is utána nézni az ily dolgoknak.

* „**Star**” életbiztosító-társaság, London. Az előtűnik fekvő 1895-ik jelentésből, mely a társaságnak 1896. március 11-én tartott közgyűlésen a részvényesek és biztosított felek elé terjesztett, következő adatokat emeljük ki: Az 1895-ik évben 6404 biztosítási ajánlat 56,695.975 korona összegről nyújtott be, melyek közül 1281 részben visszautasított, részben még el nem intéztet, 5123 kötvény állított ki 43,901.300 korona összegről, melyekért 1,692.784 korona életjáradékért 246.051 korona bevételzetet. Az érvényben levő biztosítások összege 364.557.860 koronára rug. A mérleg számla a következő adatokat tünteti fel: **Vagyon:** Jelzálogok 29.963.529, kölcsonők kötvényekre 6,196.722, állampapírok, elsőbbségek és részvények 46,051.310, biztosítékok 1,043.178 ingatlanok 2,523.456, telekjáradék 1,962.364, kölcsonők életjáradékokra 1,395.590, künnlevő kamatok 157.947 összeggyűjtött kamatok 1,197.538, künnlevő díjkövetelések 4,434.934, készpénzben bankoknál 877.500, pénztári készlet 68.633, összesen 95,872.719 korona. **Teher:** Befizetett részvénytőke 125.000, biztosítási és életjáradék-alap 95,043.366, elismert, de még ki nem fizetett követelések 704.353, összesen 95,872.719 korona. **A nyereség- és veszteségszámla adatai: Bevétel:** Biztosítási alap az év elején 89,430.115, díjbevétele 11,479.666, bevétel életjáradékokért 146.011, kamatok és osztalékok 3,391.231, illetékek 7.110, összesen 104,563.173 korona. **Kiadások:** Eredékes kötvényekért 6,145.768, visszaváltások 612.075, életjáradékok 242.237, jutalékok 1,222.416, igazgatósági és kezelési költségek 657.868, orvosi tiszteltdíjak 118.221, jövedelmi adó 169,106, készpénz-osztalékok a részvényeseknek 6250, díjlevonások osztalék fejében a biztosítottak javára 120.866, biztosítási alap 1894. végén 95,168.367, összesen 104.563.173 korona. „A társaság magyarországi képviselősege mult év április hóban kezdvén meg működését a magyarországi tüzeltől külön mérleget nem készített, mindamellett ezen rövid idő daczára létjogosultságát fényesen beigazolta és a társaság az egész országban a legjobb körökben számos felet nyert meg.

* **Egészségsé és szépségsé** ellen nagyot vétkézik mindenki, aki kritika nélkül használja a szélteben-hosszában hirdetett és laikusok által ajánlott szépségi szereket. E tekintetben Magyarország még nem volt tanácsadó: csak mióta dr. **Jutassy József**, az összes gyógytudományok tudora és specialista börgyógyász külföldi tanulmányai alapján különös szakmájává tette az orvosi **kozmetikát**, csak azóta talál a közönség szakembert, kihez komolyan és teljes bizalommal fordulhat a **szépségihibák eltávolítása, a bőr ápolása és a szépség megóvása** céljából. — A kéz- és arcbőr durvasága, tisztatlansága, **széplő**, majfolt, anyajegy, lenese, szemölcs **bóratka** (mitesszer), **pörösenés** (wimmerli), izzadás, hajkorpa, **hajhullás**, kelletlen

szőrök (**női bajusz és szakál**) stb. nem csodaszerektől mulnak el, hanem csak egyszerű orvosi kezeléstől. Ugyazintén a szépség megóvásának és fentartásának litka is csak a bőr (reint) helyes ápolásában (mosdás, szappan, arcpor stb. megválasztása) rejlik, ami egyén és korszerint változó. Dr. **Jutassy lakik Budapesten VII. Erzsébet-körút 22, rendel 10—1. 3—5. Levelekre válaszol.**

CSARNOK.

A Jancsik-pár.

Irta: Gabányi Árpád.

Philemon és Baucis.

Ez magyarul annyit tesz, hogy: Jancsik ur és kedves neje; nyolcz év óta első osztályu pinzelakók a „sarga ház”-ban.

Nemelyek meg fognak döbbsenni, ha elmondom, hogy Jancsik ur különben kicsoda? és mifele ember? . . . De azért mégis egyenesen válaszolok. Tehát: I. István, IV. László, III. Richárd, IV. Henrik, Claudius dán és Macbeth skót királyok koronáját, továbbá: Julius Caesar és Coriolán páncsárját, Antonius kardkötő övét, Hunyadi János sarkantyuját ez a Jancsik ur készítette saját kezével! . . .

Es ez nem nagyboldogság, mert abban az időben, mikor a nemzeti színház mellett még büszkén magaslott a „Griff madár” vendéglő, Jancsik ur volt a nevezett intézetnek ékszerszínalója és műbádogosa. Persze ez nagyon régen történt; a „Griff madár” légett s a kor megfínomodott izlése — a hanyatlás örvényébe taszította Jancsik urat. Ma már a páholyok díszítéseül szolgáló aranyrózsákat vasból csinálják és nem bádogból: arany koronák és gyémántos övek gyárilag készülnek s az afféle emberek, mint Jancsik ur, a régi iskola hívei lévén, kenyér nélkül maradnak.

Az én derék pinzelakó barátom azonban sohasem esett kétségbe. Mint fiatal házas homlokon csókolta kissé kövér, de hűséges életpárját s egy esős délután a Kerepesi-úton halgta a mulékony színházi dicsőséget és baktyéznek három újjat, melyeket a gép szíja kapott el, aztán vidékre ment, his varosok és falvak templomaiban angyalokat és szenteket reparálni. Különféle egyházak előjárói és patronusai fölismerték Jancsik urban a felfelé törekvő szellemet s megbizták őt kisebb-nagyobb tornyok teufözésével.

Ekkor volt ő a helyzet magaslátán. Nem mondtam valótlan. Okmányok vannak kezeim között, a melyek állításaimat bizonyítják. A többek között itt egy bélyeges okirat, mely Jancsik ur leveltarából került hozzám, s mely szóról-szóra így hangzik:

„Értesítés

A helybeli Felső-roksoványi Rami. Kath. Templom tornyát Jancsik József újból fog fedetni, hatóságí engedilyel és belevél.

Fejlentés foltani:

Taller János
blebanus.”

De hát, mondom, mindez régen történt. A falusi tornyok mintha negnőket volna, a Jancsik ur kissé szédülő lett; másra azt mondanám, hogy megöregedett, de róla nem mondanám, mert ő ma hatvannyolcz éves korában is olyan fúrge, mint egy mokus és oly emelt fővel viseli az élet terhet, mintha ő adott volna létet valamennyi harsonafuvó angyalnak, mely Magyarország templomaiban az oltárok körül röpök.

Pedig neki ugyancsak teher ez az élet. Hét számban elszegődik „nagyban dolgozó” díszítőkhöz és bádogosokhoz — kisegítőnek; szombaton aztán beszámol az ő hű életpárjának, mivel még ma is mezes heteti éli. Férj és feleség „kegyed”-nek szólítja egymást, mintha XIV. Lajos korában volnánk s ha kézenfogva végig haladnak a „sarga ház” udvarán, szinte várja az ember, hogy mikor kezdenek menüettet tánczolni.

— Kegyed ma nem hozott retket az ebédhez, Jancsik ur! — fogadja Baucis a kabuban hazatérő Philemonját.

Jancsik ur magasra emeli ujjatlan bal kezét és sugárzó szemekkel mondja:

— . . . Bolgár ügyek! . . . hármasságosság! Parisban! . . . vasuti szerencsétlenség! rendkívül érdekes! . . . Megvettem a „Budapest”-et, — s diadalérzettel vonja ki zsebéből a képes újságot.

Baucis arca kedvtelenség jeleit ölti.

— Ez a retkek árából került? . . . Ugy-e? Igen? . . . No hát egye meg kegyed, mert ma nincs más ebédre, csak egy tányér leves.

— Csak egy tányér leves! — sóhajt fel Philemon sajnálkozó hangon, aztán az újság fölé horgaszta ősz fejét, halkán suttozta:

— Kérem, hagyjon olvasni!

— Kegyed könnyen beszél, de ha így folytatjuk, mi lesz a vége? A kis Csicsóné már három nap óta nem kapott meleget, Dundus beteg, Palmira is gyöngékedik, mert a kicsinyek minden erejét kiszívják.

A férj úgy tesz, mintha méltatlankodnék.

— Tudja mit mondok én kegyednek, Jancsikné asszony? Azt, hogy vigye el az ördög valamennyi négy lábuját! Ugy!

Baucis sirva fakad és hódol szenvedélyének, mohón ölébe szoritván egy istentelen nagy szürke macskát, melynek olykor-olykor fülébe sugja:

— Oh, Palmira! . . .

Mert tudni kell, hogy míg Jancsik ur az újságolvasás szenvedélyének rabja, — Jancsikné asszony lelkes macska-barát. A „sárga ház” huszonegy macskája mind az ő gondos ápolásának köszöni létezését s törvényes otthonának tekintti a pingezádorban fölállított mángorloját. Igen; 21 macska! . . . Nem számítva ide a szomszédságból elcsábított könnyelmű macsfiakat és ledér macs-kissasszonyokat, melyek éjjelente, különösen telente, szívprezítő hangokon hirdetik a világnak, hogy a szerelem még nem halt ki a földi lények kebeléből.

Ilyen gazdálkodás mellett aztán hogy ne fenyegetné romlás a Jancsik-ház vagyoni állapotát? Mit használ, hogy a gondos házi nő varrással és ruha kiszabással szaporítja azon filléreket, melyek a fekete retkek és rántott leves beszerzéséhez okvetlen megkívántak? . . . Sőt még többet tesz a fáradhatatlan hitves. Hajnalban, ha előttevaló nap eső esett, — kilopodzik a ligetbe, s tapasztalaton alapuló ügyességgel ássa föl ama finom gombanemeket, melyeket a „sárga ház” uralakosai, izletes csemegéül vásárolnak meg tőle.

De hát hiába! Macska és újság oly kettős szenvedély, mely okvetlen tragikái összekötözté idéz elő s azt eredményezi, hogy mikor a bádogos-ípar pang s az eső nem áztatja meg a föld kemény göröngyeit, — gyakran megtörténik, hogy Jancsik ur ebédjén nemcsak a retkek hiányzik, de a leves maga is ott van, a hol a retkek, s csak egy darab rozskenyér és só jár ama friss kutyvizhez, melyet — hogy legalább a formája meg legyen, — Baucis sörös pohárban állít Philemon elé, az újságpapírossal terített asztalra.

Csak a multkor történt, még pedig vasárnap. Jancsik ur egész héten nem keresett semmit, Jancsikné asszony pedig egész héten keresett gombát, de nem talált egy szemet sem.

Az öreg pár ebédnél ült. Philemon ráhajolt az újságra, s e közben mohón fogyasztá a rozscipót, melynek darabkát egymásután dugdosta előbb a sőtartóba, aztán a szájaiba. Egyszerre csak kikapja kezéből Baucis az egész elemzsiát:

— Hagyjon valamit vacsorára is Jancsik ur, s gondolja meg, hogy én is itt vagyok.

Philemon szózatlanul és étlenül beadja derekát; ráhajol az újságra, orra mindig közelebb és közelebb érintkezésbe jut a nyomdáfestéssel és végre abba az állapotba esik

melyet jóllakott emberek „delutáni álom”-nak neveznek.

Baucis ezalatt fölbiggyeszti nagy karikaszemüvegét s tüvel és ollóval átalakítja a házmesterné ünnepi ruháját mosogató pongyolává, Palmira, Csicsóné és Dundus köréje csoportosulnak, mindenik behuzza lábcsakait, kétszer-háromszor megcsóválja farkát, aztán állá alá csuszta — rágumbölyödik, mely dorombolással hangoztatva, hogy bizony „bölcsek nehéz az élet!”

Egyszerre felriad álmából Jancsik ur.

— Adja ide a retket!

— Miféle retket? — bámul reá a hiteztárs.

— No hamar! Ide azzal a retkekkel!

— De Jancsik ur, az Istenért! Hát meg van kegyed zavarodva, vagy berugott a vízfejt?

Ekkorára már Jancsik ur, kinek arca kissé gyűrött, többszöri körültekintés után teljesen föleszmél. Megtapogatja fejét, kezét és térdkalcsát s szégyenkezve mosolylyal szól:

— Ni! Biz Isten, azt álmodtam, hogy retket eszünk!

Törvéyszéki csarnok.

Diák és ügyvéd.

A zentai járásbíróság f. hó 24-én tárgyalta dr. Belesztin Miklós ügyvéd bűnperét Deutsch Vilmos keresk. akadémiát végzett tanuló és atyja Deutsch Adolf zentai földbirtokos ellen. — A per egy állítólagos verekedés miatt folyt, a mely szerint Deutsch Vilmos, Belesztin ügyvédet f. évi április 31-én egy nyilvános vendéglőben egy székkel úgy ütötte fejbe, hogy azt a vér is elborította. A vádlottakat Visontai Soma védte. A járásbíróság Deutsch Vilmost csak 100 frt pénzbírságra, a perkölségek megtérítésére és 2 napra fogházra ítélte, Deutch Adolfot pedig fölmentette. A felek az ítéletben megnyugodtak.

Elítelt párbajok.

A kir. törvényték Szalay Frigyes és Késmárky, továbbá Buday Pál, Rajcsits Ferenc és Józits között fennálló pár bajügyben a következőleg ítelt: Szalay 6, Késmárky 8, Józits 14, Rajcsits 21, Buday pedig 30 napi államfogházra ítélte.

IRODALOM.

Fejérváry Géza életrajza. A magyar honvédelmi miniszter nagyerdeki pályafutásának történetét jelent meg dr. Körösy László Korrajzok című irodalmi vállalatának huszoneketedik füzetében. A diszes kiállítású kötetet Fejérváry báró arczépe s a vállalat számára írt jelmondatának kézirata ekesíti. A kötet fejezetei: 1. A Komlós-Keresztési Fejérváryak. 2. Fiatal évek. 3. Solferino. 4. Újabb érdemek. 5. Közpályán. 6. Fényes évtized. 7. Méltó elismerés. 8. Jellemvonások. A mű ára csak harmincz krajczár s megrendelhető a Korrajzok kiadóhivatalában Budapest, Andrásy-ut 25. sz. alatt.

Szerkesztői üzenetek.

L. R. Zombor. Az első küldeménynek bizony egy darabja se vált be. A versek semmi biztatásra nem indítanak bennünket. A próza már jobban megy. Csak kár, hogy mind a gondolatai, mind a tárgya olyan kopott, az egész pedig nem egyéb egy nagy banalitásnál. Ez utóbbi nemben tán meg kapunk közölhető dolgokat is öntől.

Z. J. Szónta. Egy alkalommal már volt Zomborban postai segédírtási tanfolyam, de hogy az idén is fognának ilyet fölállítani, arról nem hallottunk semmit. Ha esetleg az idén is lesz, annaki dejen meg fogjuk írni.

Nyiltér. *)

Krondorfi savanyúvíz.

Stefánia trónörökösne forrás.

kitűnő gyógyvíz,

kedvelt asztali víz.

Zomborban minden fűszerkereskedésben kapható.

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

46974. sz.

VI. 96.

Árlejtési hirdetés.

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Baján, felmondás folytán üresedésbe jött dohany nagyáruda betöltése végett f. é. július hó 20-án d. e. 9 órákor a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a beérkezendő írásbeli ajánlatok alapján verseny tárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni és pedig a kérdéses dohany nagy áruda annak fog átadatni, ki azt minden más üzlettel elkülönítve a legcsekélyebb eladási díjért fogja elvállalni és kizárólag csak ezzel foglalkozik. Mindazonáltal a kincstár fenntartja magának azon jogát, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mivel ajánlata el nem fogadott.

Az eddigi dohany nagyáruda kezeléseiért tőzsdij nem fizetett.

A dohany nagyárudának 1895. évi nyers forgalma 207198 frt 29 kr volt és a dohany árúához anyag beszerzés végett 872 dohany kisáru van utalva, továbbá az áruda kezeléseiért a bélyeg és váltó uralapok eladásának kötelezettsége 1 1/2% eladási jutalék mellett valamint a valódi havana szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, mely utóbbi eladásra 1 1/2% tőzsdij igénybevétele mellett adatik meg az engedély.

A dohany nagyáruda készletét a nyári hónapokban Budapest, téli hónapokban Szegedről a m. kir. dohany áruda raktárból szerzendő be.

A kincstár az árudának bizonyos összegben meghatározott jövedelmét nem biztosít és ez okból későbbi kervények az eladási díj felemelése iránt tekintetbe vétetni nem fognak s így kárpótlási igények sem támaszthatók.

Köteles leendő vállalkozó az átvételre kitűzött napon, továbbá a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 8 napi tartalék készletet — 4500 frt értékben beszerezni és folyton értentelen állapotban tartani s azon kívül a napi eladásra szükséges 800 frt értékben dohany gyártmány mennyiségét is beszerezni.

Pályázók kötelesek bánatpénz fejében 4500 frt szóval négyezeröttszáz frt készpénzben vagy a budapesti tőzsdén jegyzett papírral letenni illetve 50 krral bélyeggel ellátott sajátkezűleg aláírt lepecsételt ajánlatokhoz csatolni s az ajánlatot ezen cím alatt „Ajánlat a bajai dohany nagyáruda elnyeréséről, legkésőbb f. évi július hó 19-én

*) E rovat alatt közlöttekért felelősséget nem vállal A szerk.

délelőtti 11 óráig ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökségénél közvetlenül vagy posta útján benyújtani.

Az ajánlatban az igényelt kezelési díj százalékban számmal és betűkkel is tisztán kiírandó és az ajánlatához egyuttal a magyar honosságot polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot úgy a vagyoni állapotát kifogástalansági bizonylatok is csatolandók.

Olyan ajánlatok, melyek kellőképpen felszerelve nincsenek vagy más pályázók ajánlatára hivatkoznak valamint azok is, melyek határozatlanul szerkesztvék úgy szintén elkésve benyújtott, vagy utó ajánlatok is figyelembe nem vétetnek.

Táviratok jogérvényes ajánlatnak vagy tett ajánlat kiegészítésének semmi körülmények között tekintetni nem fognak, a versenyelésben részt nem vehetnek azok, kik a törvény értelme szerint szerződés kötésre nem képesek továbbá valamely büntény, csempészet vagy más nemű jövedéki kihágások miatt elíteltettek vagy az alól bizonyítékok elégtelenségétől mentettek fel.

Továbbá kizárva maradnak azon egyed-árusági tárgyak eladói, kik az üzletlől büntetés képen elmozdítottak vagy a pénzügyhatóság által egyéb okoknál fogva alkalmazhatatlannak találattak.

Ha ezen említett akadályok egyike vagy másika csak az üzlet átadása után jutna a hatóság tudomására a pénzügyigazgatóságnak jogában áll az eladási engedélyt azonnal elvonni illetve a nagyáruát felmondani.

Azon pályázók bánatpénzei, kiknek ajánlata el nem fogadtatnak a tárgyalás befejezése után vissza fognak adani, míg az elfogadott ajánlatot tevő bánat pénze az érintetlen tartalék készlet beszerzése után fog csak visszatadni.

Ha a vállalkozó a dohány nagyáruát az átvételre kifizető napon át nem veszi vagy később ajánlatától önként visszalép bánat pénzt elveszti és az áruda kezelésének betöltése végett újabb pályázat fog megnyitattni.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azzal egybekötött kötelezettségek a pénzügyigazgatóságnál és bajai pénzügyőri biztosságnál betekinthezők.

Zombor, 1896. évi június 22-én.

Ajánlati minta.

Alolított ezenel késznek nyilatkozom a bajai dohány nagyáruát az anyagkészletre fennálló szab. pontos betartása mellett

.....% szóval

.....százúttal tőzsdijjal elvállalni és feltétlenül alávetem magam a pályázati hirdetményben foglalt határozatoknak. A hirdetményben megjelölt okmányok és bánatpénz ide csatoltatik.

Kelt

A czimlapon „Ajánlat a bajai kincstári dohány nagyáruát átvételére.

A zombori m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

46974

VI. 1896.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori n. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezenel közhírré téteik, hogy Tite- len felmondás folytán üresedésbe jött dohány nagy áruda betöltése végett f. é. július hó 20-án d. e. 10 órákor a pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében a beérkezendő írásbeli ajánlatok alapján verseny tárgyalás fog tartatni.

Az árlejtés tárgyát ugyancsak a versenyzők által az eladás után igénybe vehető ellátási jutalék fogja képezni és a kérdéses dohány nagy áruda annak fog átadani, ki azt lehetőleg minden más üzletlől elkülönítve a legcsekélyebb eladási díjért fogja elvállalni.

Mindazonáltal a kincstár fenntartja magának azon jogot, hogy a versenyzők között

szabadon választhasson, mi okból az ajánlattevő semmi esetben sem támaszthat igényt azért, mivel ajánlata el nem fogadtatott.

Az eddigi dohány nagyáruát kezeléséért 1 1/2 % tőzsdij fizetett.

A dohány nagy árudának 1895 évi nyert forgalom 42184 frt 10 kr volt és a dohány árudához anyag beszerzés végett 174 dohány kis árús van utalva, továbbá az áruda kezeléséért a bolyeg és váltó őr- lapok eladásának kötelezettsége 1 1/2 % eladási jutalék mellett valamint a valódi havanna szivarok eladásának jogosultsága is egybe van kötve, mely utóbbi eladásra 1 1/2 % tőzsdij igény bevétele mellett adatik az engedély.

A dohány nagyáruát készletét az újvidéki m. kir. dohány áruda raktárból szerzendü be.

A kincstár az árudának bizonyos összegben meghatározott jövedelmét nem biztosít és ez okból tekintetbe vétetni nem fognak s így kárpótlási igények sem támaszthatók.

Köteles leendő vállalkozó az átvételre kifizető napon, továbbá a fogyasztási viszonyoknak megfelelő 8 napi tartalék készletet — 1000 frt. értékben beszerzeni és folyton érintetlen állapotban tartani s azonkívül a napi eladásra szükséges 150 frt értékben dohány gyártmány mennyiségét is beszerzeni.

Pályázók kötelesek bánatpénz fejében 1000. frt szóval egyezer forintot készpénzben vagy a budapesti tőzsdén jegyzett papírban letenni, illetve 50 kros belyeggel ellátott sajátkezűleg aláírt lepecsételt ajánlatokhoz csatolni s az ajánlatot ezen czim alatt „Ajánlat a Titeli dohány nagyáruát elnyeréséért, legkésőbbben f. é. július hó 19-én délelőtti 11 óráig ezen kir. pénzügyigazgatóság főnökségénél közvetlenül vagy posta útján benyújtani.

Az ajánlatban az igényelt kezelési díj százalékban számmal és betűkkel is tisztán kiírandó és az ajánlatához egyuttal a magyar honosságot polgári állást és erkölcsi kifogástalanságot úgy a vagyoni állapotát igazoló hatósági bizonylatok is csatolandók.

Olyan ajánlatok, melyek kellőképpen felszerelve nincsenek vagy más pályázók ajánlatára hivatkoznak, valamint azok is, melyek határozatlanul szerkesztvék úgy szintén elkésve benyújtott vagy utóajánlatok is figyelembe nem vétetnek.

Táviratok jogérvényes ajánlatnak vagy tett ajánlat kiegészítésének semmi körülmények között tekintetni nem fognak, a versenyelésben részt nem vehetnek azok, kik a törvény értelme szrint szerződés kötésre nem képesek, továbbá valamely büntény, csempészet vagy más nemű jövedéki kihágások miatt elíteltettek vagy az alól bizonyítékok elégtelenségétől mentettek fel.

Továbbá kizárva maradnak azon egyed-árusági tárgyak eladói, kik az üzletlől büntetés képen elmozdítottak vagy a pénzügyhatóság által egyéb okoknál fogva alkalmazhatatlannak találattak.

Ha ezen említett akadályok egyike vagy másika csak az üzlet átadása után jutna a hatóság tudomására a pénzügyigazgatóságnak jogában áll az eladási engedélyt azonnal elvonni illetve a nagy árudát felmondani.

Azon pályázók bánatpénzei, kiknek ajánlata el nem fogadtatnak a tárgyalás befejezése után vissza fognak adani, míg az elfogadott ajánlattevő bánat pénze az érintetlen tartalék készlet beszerzése után fog csak visszaadani.

Ha a vállalkozó a dohány nagy árudát az átvételre kifizető határnapon át nem veszi vagy később ajánlatától önként visszalép bánat pénzt elveszti és az árudai kezelésének betöltése végett újabb pályázat fog nyitattni.

Az ezen vállalatnál mérvadó részletes feltételek és azzal egybekötött kötelezettségek

a pénzügyigazgatóságnál és az újvidéki pénz. ü. őri biztosságnál betekinthezők.

Zombor, 1896 évi június hó 22-én.

Ajánlati minta.

Alolított ezenel késznek nyilatkozom a titeli dohány nagyáruát az anyag készletre fennálló szab. pontos betartása mellett

.....% szóval

.....százúttal tőzsdijjal elvállalni és feltétlenül alávetem magam a pályázati hirdetményben foglalt határozatoknak. A hirdetményben megjelölt okmányok és bánatpénz ide csatoltatik.

Kelt

A czim lapon Ajánlat a Titeli kincstári dohány nagyáruát átvételére.

6668

tk. 896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bogdánovits Jevrits Szima végrehajtatónak Morakvasits Necza végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Zomborban felkvő a zombori 8437 számú tjkvben foglalt Morakvasics Necza nevének álló A † 23060 hr. számú 1170⁹/₁₂ □ öl szántóra 83 frtban, továbbá a zombori 4561 számú tjkvben foglalt, A †. 23085 hr. számú 614 ¹¹/₁₂ □ öl szántóra 107 frtban és a 24227¹/₂ hr. számú 1. hold 400 □.

szántóra az árverést 310 frtban ezenel megállapított kikialtási árban az újabb árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi augusztus hó 11-ik napján délután 3 órákor a tkvi hatóság árverési helyiségeben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fogna.

Árverezni szándékozők, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1896 éves június hó 20 napján.

A kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány,
kir. tszék. bíró.

Elragadó szép szövetség minták magán vásárlóknak ingyen és bérmentve. Dus tartalmu mintakönyv, a milyen még nem létezik, szabóknak bérmentetlen.

Öltözékeknek való kelmék

Peruvien és Dosking a magas Clerus számára, előírás szerinti szövetek es. és kir. tisztviselő egyenruhákra, továbbá a rokkantak, tűzfűzők egyenruháira, kocsiláthuzat, loden-szövet vízmentes vadászöltönyökre, mosószövetet, utazó plédék 4—14 frtng stb.

Dicséretes, becsületos, tartós, tisztá gyapot, szöveteket, melyek alig ütök meg a szabónak fizetett árat, ajánl

Stikarofsky János,

BRÜNNBEN.

A legnagyobb posztó-raktár fél millió értékben.

Széthűlés utánnét mellett.

